

Kap 10 Prima

William rumsteret containerne igen. Det var som en ekspedition, en safari, et eventyr, for ham. De store mængder af bortviste 'mannelort' var en som en guldgrube. Man skulle bare vide hvad det kunne være og ikke være belastet med overvældende fobier. Denne gang var han mere målbevidst. Det var en fiskestang han søgte denne gang. Om han så kunne finde det, så regnet han med at alt det andre fiskeudstyret han havde læst om ville være i nærheden.

Patetisk, afbrød hans tanker. Han viste godt at der ikke var særligt med fisk der kunne fanges med fiskestang i Østersøen. Fiske var enten til saltvand eller til ferskvand. Det brakvand i Østersøen tiltrak bare mærkelige arter som fladfisk og de der blålige fiske. De bider ikke engang på almindelige kroger, fanges i en snøre af tandtråd. Samme det, tænkte William og lette videre efter fiskerudstyr. Samme det, tænkte han igen, - jeg skal ikke fange mad, - jeg vil bare jage lidt igen.

William fandt en container som var mærket med et fiskesymbol. Han smilte bredt. Dette må være et rigtigt sted. Han klippede over låsen med sin tang og pressede døren åben. Det knirkede højt og larmet af metallyder. Containeren var fuld af store forseglede bokser. Han blev skeptisk. Hvorfor i al verden skulle fiskevarer være så forseglede? Han gik indenfor og betragtede de forseglede kasser. Usikker blev han, på om dette var de varer han søgte. Af en ukendt skepsis, følte han at dette ikke var stedet for å gøre sine vanlige indbrud.

Noget interessant? Stemmen skræmte William, selv om den var mild. Han vendte sig og så en kvindeskikkelse i skyggen af sollyset udenfor. Nej, det tror jeg ikke, svarede William nølende. Godt, svarede stemmen. Disse tingester fra Fiskenes Æra, skal helst ligge i fred. Så gør mig den tjeneste, fortsatte hun. Lad disse ting være i fred, du kan komme til å skade dig selv og andre. William, så ingen grund til det og fortsatte sin søgen. Kvinden betragtede han en stund før hun fortsatte. Du ved, det er ikke nogen fisk at fange i denne sø. Det eneste man kan håbe på at fange er en fladklemt fisk som skraber havbunden. Det er ikke noget for en rigtig jæger, eller fisker. Er det vel? På rent trods fortsatte William at søge i kasserne.

Kvinden spurgte, har du overhoved nogen ide om hvad det fiske tegnet på containeren betyder? Hvad andet en fisk kan fisk betyde, tænkte William og fortsatte sin søgen. Det er et stjernetegn, sagde kvinden. William stoppet. Så vendte han sig til hende med et spørgende blik. Godt, sagde hun. Så kan du måske tage til dig en besked en gang. Det er et zodiac symbol for stjernetegnet Fiskerne. Men, lagde hun til, det har intet med fisk eller måned at gøre. Kan du forstå, afbrød William. Kan du forstå, at jeg ikke tager denslags kryptiske udsagn fra fremmede personer. Det er da intet at forholde sig til, overhoved. Måske du har lidt ret i at der er intet fiskeudstyr her. Men din information er mindre informativ en symboler og kasser.

Ok. Kvinden havde omsider klaret at få Williams opmærksomhed. Vil du fiske? Jeg tror ikke det. Du ville ikke engang fatte når den værdifulde fisk havnet lige i din favn. Du ville simpelthen lade dine rivaler, tage den lige fra dit åsyn og lave noget ikke engang du selv kunne acceptere. William blev fornærmet og frustreret. Hvorfor siger du noget sådan? Du ved da intet om mig og mine vaner. Åh, havde bare været så vel. Men nej, du bare måtte lade det hele gå til spilde. Gå til helvede, lad hun til med et irriteret blik. William, anede ikke hvad kvinden snakkede om, men blev temmelig sikker på at det var noget konkret hun havde i sinde. Kunne det være en misfornøjede kunde på centeret? Kunne det være en matriark der stod for de månedlige rituelle irettesættelser? Hvad i al verden kunne det være, forvirret William sine tanker med.

Sarah er min prinsesse og min fremtid, sagde kvinden. De gik et koldt gys nedover William sin krop. Han stirrede fremfor sig uden at våge at møde hendes blik. Han rumstede i sine tanker om hvad han

kunne forsvare sin passivitet med. Men han fandt ingen gode svar. Hun reddet hans moral med at sige, jeg ved du var magtesløs. Udfaldet ville blive det samme uanset hvad du havde gjort. Men, - alligevel, - du er en benløs stakkels som ikke engang kan forsvare det mest uskyldige i de mest afskyelige situationer. William brast usynlig inde i sig selv. Skal man kæmpe kun for at blive nedkæmpet? Er det hvad kvinder forventer? Er det hvad deres kriger handler om? William slog fra sig de tanker fra Krøniken for hellere at finde ud hvad denne kvinde ville.

Kom her, sagde hun indbydende. William mødte hende i containerens åbning. Vil du ikke invitere mig på noget kaffe og kage? Han var overrasket over hendes pludselige imødekommenhed. Selvfølgelig, sagde han og ledet hende frem til herregården. Han var dog lidt bryd over det følge av fire vagter som neglet ham og omgivelsen med sine gennemtrængende blik. Da de kom frem gik hun og sit følge til pavillonen. Vel, tænkte William, hun ønskede noget kaffe og kage, så det skal hun få. Han tog med rigeligt med asietter og kopper, men ingen i følget ville have noget. Kvinden derimod, var synlig glad for serveringen. Det må være en af disse diplomatiske gæster for anerkendelse, tænkte William.

Kvinden sænket blikket i vemod. Hun sagde; de fleste unge piger fik sin skæbne bestemt. Der var intet valg, egentlig. Nogle havnet hit og andre havnet dit. Af en eller anden naiv grund kunne jeg ikke forestille mig at min egen lille prinsesse skulle bare havne de der 'et eller andet sted'. Et sted jeg aldrig kunne forestille mig eller acceptere. Hun trak været dybt og sukke. Så kikket hun op og mødte Williams sit blik. Jeg ved det ikke er din skyld. Jeg ved godt at du ikke kunne gøre noget. Men alligevel, jeg vil være i evig gæld til dig om du kan fri min datter fra de døtre af Hel. Døtre af Hel, tænkte William. Sagen blev pludseligt langt mere alvorlig end han havde forestillet sig. Den okkulte orden var antagelig langt mere mægtigt end almenheden kendte til. Desuden, denne kvinde måtte være særdeles mægtig for at komme med sin garde og antyde en sådan rival.

William, kremtet så diplomatisk han kunne. Der var snak om en 'Prima'. Han kremtet igen. Er det noget du kender til? Kvinden rykket i et smil. Åh du lille mand, selvfølgelig kender de alle til Prima. Hun sørget for at møde hans blik, før hun konstateret, det er blandt andre mig. Vi er ikke en.

Sarah er min datter lagde Prima til. Så faldt hendes blik over til noget dødens seriøst. Hun skal hjem, men jeg og mine kan ikke blive involveret. Hun ventet lidt, før hun fortsatte. Du kan ikke forstå situationen, men hvis nogen af de andre fatter min indblanding, så bliver der uoprettelige konsekvenser. Hun lenet sig tilbage og sippet af kaffen. Den er rigtigt god. Du er god, lagde hun til. Vil du blive rigtig god? Vil du gøre noget rigtig godt? Hun sippet lidt mere af kaffen før hun sagde, rigtig gode tjenester bliver rigtigt godt belønnet, - selvfølgelig.

Pludselig rejste hun sig og vinket på sit følge. Og forresten, du bør kikke nærmere på din monitor med overvågningskameraer. Der er nu adgang til det runde tempel, sagde hun med et stikkende blik. Lige så pludselig som hun kom, - forsvandt hun. William blev i stolen og nippet til sin kaffe. Han havde god tid. Det der at fiskeri er nu blevet uaktuelt. Eller er det? Hvordan i al verden kunne han befri Sarah, fra de der lillithianerne? Og, og, han våget ikke tænke mere over hendes tilstand efter hvad han så de alle accepteret, - under det sidste møde under pavillonen.

William prøvede at lægge mødet med Prima fra sig. Efter flere uger måtte han indse at det nyttet ikke. Søvn var urolig og dages gøremål ble stadigt afbrudt. Han havde en forstyrrende anelse at hvis han ikke fandt en løsning, så ville der ske noget dramatisk fra Gynokraten, Matriarken eller Prima. Han gik nogle tilsyneladende tilfældige turer i området. Men han våget ikke at nærme sig det runde tempel. Ved at kikke over til det, - så fik han nogle stærke anelser om hvad der kunne foregå og hvad Sarah gennemgik. Det gav samvittighedskvaler. Trods sin forsinkende frygtsomme uvilje

kikket han grundigere på computerens overvågningsprogram. Der var den. Alle videoer var på og alt var lagret i videoarkivet. Men han våget ikke at kikke på dem endda.

William var virkelig nervøs neste gang Prima annoncerede sin ankomst. Han viste ikke meget om Prima. Dog var en ting sikkert, hun overgik skæbnen og kunne få sin vilje til at ske. William frygtet for sin position i den determinerede dom over sin datters vold. Allerede nu for alskens forsvars argumenter gennem hans hoved. Det var kaotisk. William blev mere nervøs for hvert argument han fandt på. De ville alle blive slagtet med en eneste fingerbevægelse, hvis Sarah blev traumatiseret. Men der var ingen vej udenom. Prima kom og hun ville unægtelig granske ham og hans involverende.

Prima sit følge på 4 personer blev udenfor mens hun blev ønsket velkommen og sluppet ind med de høfligste gæster. Mere høfligt end naturligt, mere afslørende en nødvendigt. Prima moret sig over Williams usikkerhed og skyldfølelse. Hun spurgte, forstår du løver? Williams minder for igennem nogle videos han så på centeret. De præsenterede hun løverne som de der fødte og passet børnene, - de der skaffet mad til flokken. De blev præsenteret som flokkens drivkraft, mens han-løverne var nogle dovne fjonge udueligheder som tog al status uberettiget. Vel, ja, noget kender jeg til. Men ikke særligt meget, må jeg sige. Måske Prima kan oplyse mig.

Prima klukkede igen af Williams underdanighed. Åh, du lille mand, - du lille løve. Ikke vær så bekymret for din egen uskyldige uduelighed. Hun spurgte retorisk. Hvordan kan en uintelligent fatte sin uintelligens? Hvordan kan en træl fatte sin trældom? Hvordan kan en konge-løve fatte at den bare er et symbol? Se nå bare på det forfaldne patriarkalske system. Det var symboliseret med han-løver. Nogle uduelige, - føjet hun til.

Du forstår antagelig at jeg havde engang en han, - da jeg fik min datter. William nikkede til den selvfølgelighed. Vel, sagde hun. Han var som en han-løve. Han var som I alle lærte om på centeret. Et symbol, en nødvendig drone, en Hun sagde ikke mere om det, men skiftede tema. Du er ingen løve, du er knapt en drone, - du er ikke engang noget symbol. William kunne ikke la være med at de uhæmmede degraderinger sank dybt til hans æres-bevidsthed. Han forstod godt at hun var udmærket klar over hans underdanighed i den pressede situation. Hun fik en følelse af sympati i det hun kunne læse hans kropssprog, som om han var en hund som sænket sig for en alpha-hund.

Du skal bare gøre et par ting for Sarah, - min lille løvinde, sagde Prima. Vi er lige glade med dig. Dog er det fair at du får leve dit liv om du bare hjælper min kære datter i denne livets skole. Livets skole? William spurgte før han tænkte, - og angret. Prima knep øjnene sammen og betragtede at hans frygt øgte. Livets skole, ja, sagde hun. Det er vel næppe noget i lærer om i centeret vil jeg antage. Lad mig fortælle dig lidt om livets realiteter. Livet er ikke tilsvarende droner i et kollektivt insekts-bol. Livet er hellere som for en løveflok. Rigtig nok står en løvernes konge forrest for at symbolisere magt, stabilitet og sikkerhed. Men alle ved udmærket godt at den figur kan elimineres af løvindeflokken eller tronarvingen. Alpha-løvinde regerer, - ikke nogen alpha-han.

William fandt det tryggest at holde sin mund og lytte nikkende. Du kender måske til begrebet, bag enhver stor mand, står en mægtig kvinde. William nikkede i sin uvidenhed. Bag enhver han står en flok hunner. Bag enhver flok hunner står en alpha-hun, - tilføjet hun. Men, Hun trak på det, næsten sørgmodig. Også alpha hunner sin regeringstid tager slut. Der skal nyt blod til, - en ny generation. Men flokken kan aldrig acceptere en svagere arving. Det vil simpelthen være unåde af moren at ikke lære sin arving unåde. Det er simpelthen nødvendigt for at overleve og for at lede flokken igennem gode og onde dage. Prima så Williams skeptisk i hans øjne. Ikke sin egen unåde selvfølgelig, tilføjet Prima. Naturens rivaler sin unåde.

Vel, vel, vel, center-dreng, sagde Prima næsten opgivet. Nogle natur-filme har du vel set? William nikkede. Som for eksempel hyæner og løver? William nikkede, som han ville til alle hendes ledende

spørgsmål. Godt, sagde prima lettet. Så var der vel liden tvivl om hvem der regerede? Filmene viste næppe hvad der sker med hyæner som misforstår sin plads ved madfadet. Så kan jeg hellere godt nok fortælle om de scener hvor løvindeflokken statuerer et eksempel. Hun trak lidt på et smilebånd. Det er næppe noget der blev vist for jer kollektive droner, - I 'gigolos'. Efter en kunstpause, tilføjede hun, ikke før nu. Williams øjne lyste af chok. Bare rolig, sagde Prima med et smil. Det er ikke du, - men min kære Sarah der er i skole. Du skal bare formidle og tilrettelægge nogle detaljer.

Det virker måske meningsløst at fortælle om løver. Prima sit spørgende blik blev nok bedst mødt med imødekommende ignorance. Vi taler selvfølgelig om mennesker, - om os. Det er en uheldig situation, sagde Prima. Højt traumatisk, tilføjede hun. Dog er det den virkelighed vi er sat i. uanset, enhver situation kan bruges til noget positivt, - noget udviklende. Tro mig, sagde Prima med bristende stemme. Noget værre kunne næppe ske min kære datter. Men nu bliver hun nødt til at lære. Nu skal de alle lære. Hun stirrede direkte i øjnene og sagde, - på naturens hårdeste vis. William skjalt. Hvad betød det for hans skæbne? Kom han også til at ende op som et offer?

Nåh, sagde prima. Hun smilte og William følte et lidt af lettelse. de to hyæner der tog min løvinde til fange har gået ekstremt længere end nogle hyæner må. Hun bet tenderne sammen og svælgede tungt. Det anede William at hun viste langt mere end hun kunne udtrykke. Med fugtige øjne sagde hun, kronprinsessen skal slippes fri, tage dominans og irttesætte overgriberne. Prima mærkede at William ikke kunne forstå hvad hans rolle var. Hun nikkede forståeligt. Du skal simpelthen slippe hende ind hit næste gang hun søger ly hos dig. Når hun falder til ro og har genvundet tilliden til dig, - så giv hende denne besked. Prima rakte ham en lille papirlap som var lukket med et segl. En enorm lettelse løftede sig af Williams skuldre. Hjertets puls normaliseret sig. Var det virkeligt alt?

Er det alt, spurgte William usikkert. Ja. Prima sansede Williams usikkerhed og forstod at hans skepsis behøvedes fortrolighed. Dette er ikke din kamp, fortsatte hun. Hør her, lille mand. Du kunne ikke ændre noget, selvom du gjorde noget helteagtigt. Det er faktisk bedre at de der hexe ikke er mere mistroiske til dig, end de var i udgangspunktet. Hexe? William huskede at se den betegnelse et sted i Krøniken. Prima så på Williams blik at hun forsnakkede sig. Viste han mere end hun troede? Måske han var informeret udover avlscenterets indoktrinering? Vel, måske det ikke var så galt. Han var trods alt havnet i et opgør ufrivilligt. Nu var han en vigtig brik. Ikke mindst på grund af Sarah sin undertrykkende mani.

Du har en særdeles simpel mission med afgørende udfald, sagde Prima alvorligt. Du forstår det, - ikke? Du forstår at fejle bliver dit endeligt, ikke? William nikkede, uden at forstå omfanget. Selvom Prima følte et stærkt behov for at præcisere, så indså hun at der var ikke mere at sige. Hun bare nikkede sagte da hun mødte hans dødsofferagtige blik. Efter en liden pause gik hun udenfor og vinkede på sit følge. De samlet sig hurtigt rundt hende og fulgte med ud af syne.

Tilbage stod William tankefuld. Opdraget var for så vidt klart. Han skulle bare vente til Eve kom tilbage og støtte hende i det som måtte ske. Men det Prima sagde om hexe, var mere alarmerende end mærkeligt. Analogien om løver, hyæner og droner var langt fra forklarende om den virkelige situation hun ønskede hjælp til. Hvis han bare kunne forstå hende, så kunne han hjælpe dem bedre, - og måske, til syvende og sidst komme bedre ud af sin egen situation.

William behøvede en pause. Igen lavede han et bræt rigeligt med snacks og drikke. Han våggede dog ikke at sætte sig på balkonen med sigt ud mod havet. Derfra kunne han ikke se retningen til det runde tempel, hvor det hele ville starte. Han satte sig i pavillonen og stirrede i templets retning. Men efter nogle timer blev han så beruset og træt at han sovnet. Det var dog ingen rolig søvn. Hans tanker og bekymringer fortsatte i underbevidstheden. De fantasier var så urovækkende at han våggede flere

ganger i løbet af natten. Men han fik sig ikke til andet end at forsætte drømmerne langt udover morgengry.

Træt og i bagrus sprang William op af stolen. Han hastede ind i huset og dejset ned foran computeren. Han viste godt hvad han søgte efter. Ordet havde gensøgt ham hele natten. Hexe. Krøniken viste frem mange referencer. Der var særdeles mange beretninger med negativ omtale. Vel, andet var ikke at vente da uoverensstemmelser syntes at var kønsdomineret, - så som præster versus hexe. Men der var noget langt mere til beskrivelserne end mor versus far. Det gav indtryk at metoderne i stridighederne var noget helt andet end argumentation og følelser. Der var kontrol over vilje og tro, - dog anledningsvis manipuleret med rodbundne følelser.

William læste i Krøniken. Avataren fremførelse gav ikke nogen formildende indtryk av alle de omtaler. "Heks, hexe, hag og wicca er udøver af trolddom og magi. De har kendskab til påståede egenskaber, naturånder, dæmoner, spådomskunst og andet okkult. Dødsstraf for hekseri nævntes ikke i loven, men begrundes i Bibelens andre Mosebog 22:17, hvor der står skrevet at en troldkvinde må du ikke lade leve. Endvidere begrundedes brændingen i åndesyndet i Johannesevangeliet 15.6, skal Kristus angiveligt sige: at vantro er som visne grene man sanker, kaster i ilden og de brændes."

William reflekteret. Så har vel dette hekseri ophav i gammeltestamentlige kulturer. Kan det være at det er de selvsamme kulturer som påstås at dominerer lillithianerne i dag? Det kan godt være så, siden Adams andre kone, Lillith, tydelignok kom i både Gud og engles unåde. Med et gisp slog hans tidligere tanker om Moses. William kom til at betegne Moses smadring av De 10 Bud for særlig blasfemisk. Dermed har han blandet sig selv i en yderst teokratisk strid. William måtte blande en stor stærk drink for at fortsætte.

Avataren læste videre: "Til Midsommernat brændes i Danmark traditionelt en dukke, forestillende en heks på bålet. Symbolsk sendes de hexe tilbage til Bloksbjerg." Vel, det var nok før Gynokratiet sin 'evolution' tænkte William. Avataren fortsatte: "Oplevelser fra de magiske ritualer var som illusioner og psykoser. Kun Gud havde magt til at udføre de handlinger, mens djævelen kun lod som, i håb om at få magt over mennesker. Onde kvinder, som har vendt sig til Satan, så som slangen i Paradiset, ble lokket af dæmoniske illusioner."

Avataren fortsatte: "Hexe tror på sig selv, og rider dyr om natten, sammen med hedningenes gudinde Diana. er enfoldige mennesker, hvis ringe gudstro lader djævelen slippe til; men de har ingen pagt med ham. De kaster ingen forbandelser; men er kun et patetisk ekko af okkultisme. De er faldet ud af Guds nåde og er fordømte for at være og dermed udelukket fra menigheden. Men de slap nemt for først for kætteri og dernæst trolddom."

Diana? William tog en pause og undret. Diana? Var ikke det engang en kronprinsesse som skulle blive dronningen av England? Hvordan var den historien forresten? Han slog det midlertidigt fra sig for at holde sig til Prima sine forventninger.

William aktiveret avataren igen: «Hexe brugte utvivlsomt ekstraordinær manipulation for at opnå fordele. Var det virkelig religiøst, magisk eller nogle under? Næppe. Der var de selvsamme rivaler om magt og rigdom, hvor ukendte metoder og midler blev misbrugt. Stridighederne mellem rettroende og vantroende er som de altid har været. Det handler mest om nye midler og argumenter, resonerede William. Der var for så vidt ikke noget nyt. Denslags rivaler var flere tusind år gamle – i utallige variationer.

"Protestantens patriark, Luther, sin lære var bestemt: Hvis noget ikke var Guds værk, så stod djævelen bag det. Tænk, den russiske ortodokse dobbeltagent Luther, anklaget den romerskkatolske pave for hekseri ved velsignelse og helgeners idealer. Tænk, de syv advarsler til enhver om at ikke

overkonsumere eller overreagere, - bliver omfortolket til at nogle mennesker vil straffe andre - uretmæssigt. Alle de indtryk fra Krøniken endte ud i den opfattelse hos William at der ikke var noget overmægtigt i situationen, men hellere den selvsamme 'X kromosom versus Y'.

William ville stoppet, men kunne ikke da han så tittelen på neste kapitel i Krøniken "Hekse som djævledyrkere i Danmark." Avataren fortsatte: "Djævel og dæmoner kunne udvirke noget, som til forveksling lignede mirakler. Ifølge Luther var paven selveste Antikrist, den største troldmand af alle, med den katolske kirkes helgendyrkelse med bøn om helbredelse. Christian den fjerde fik djævelpagten indskrevet i den verdslige lovgivning som definition på 'sand trolddom'. I nordisk tro mente man at afsløre en heks ved at sætte ild til hendes ejendele. Man, kunne få magt over personen, som i Voodoo, hvis man besat noget personligt, som hår, negle, blod eller tøjstykker. Et gængs middel mod at være besat af en heks var at brænde krudt over personen."

Rette troldfolk defineres som dem som omgik med djævelen, og brugte besværgelser og manen kunster til trolddoms onde og ulykkelige ugeringer. Troldfolk skulle straffes på deres halse uden al nåde. Troldfolk med formål at helbrede blev straffen fortabelse af ejendom og landsforvisning. Klienten skulle første gang skrifte offentligt i kirken og betale en stor bøde. Ved gentagelse blev straffen som for troldfolket.

William anede en relevans og fortsatte: "Ensomme kvinder, udstødte og selv kristne præster har været anklaget for hekseri. Anklagerne var at hexe spiste børn, lavet sygdom, gjorde mænd impotente eller forårsaget anden ulykke. I 1800-tallet blev 600 personer indblandet i et udbrud af heksehysteri Sverige. 70 kvinder og 15 mindreårig svensker blev brændt fordi børn i bygden løj om at de var blevet bortført til heksedans mens de sov."

Avataren fortsatte: "Heksejagten i Danmark antages at medføre op mod 2000 henrettelser. Heksebålene i Danmark fik for alvor fat da Christian den FJERDE. befalede at magi selv i det godes tjeneste var strafbart. Heksejagten aftog i Danmark efter hans død. Den sidste hekseproces i Danmark var i 1936, hvor det blev afgjort at der hellere var tale om injurier."

"Vandprøven, heksebad eller heksekvæmnung blev praktiseret frem til 1600-tallet selvom det blev forbudt som retsmiddel i 1200-tallet. Vandet blev sammenlignet med Guds hellige dåbsvand. Bøddelen bandt normalt et reb om livet på den mistænkte, som blev smidt i vandet. Hvis hun sank, tydede det på uskyld. Nogle anklagede kunne synke og drukne, hvilket var bevis på dens uskyld." Det må da være justitsmord, tænkte William. Men det står intet om retslige konsekvenser for den slags udåd.

William tog en pause fra artiklen i Krøniken. hans tanker kom oftere til arkivet med video overvågning af det runde tempel. Selvom han mindst af alt ønsket at vide noget om hvad der foregik, måtte han til slut erkende at han var dybt involveret i situationen. Det var måske trods alt tryggest at være vidende. Han kunne jo bare hævde at det ikke var hans skyld. På den anden side. Han følte skyld, - stor skyld. Den stakkels lille pige var havnet i deres vold. Han kunne måske have forhindret det. Han kunne blive beskyldt for medskyld ved passivitet.

Uden at tænke mere startet William den første filmen på den aktuelle dato. Han spoledede hurtigt i gennem. De to Lilliths, Sherry og Lynette, viste Sarah ind i templet. De var tilsyneladende venskabelige den første dag. William spolet hurtig igennem og følte en betryggelse. Det var indtil han så en særlig scene. Sarah og en Lillith talte sammen. Pludselig strøg hun håndfladen over Sarah sin pande. Sarah faldt bagover og blev fanget af den andre Lillith. Derefter bar de begge Sarah over til bordet og la hende på ryg.

William kunne ikke la være med at se selv om han ikke ville vidne handlingen. De to Lilliths, Sherry og Lynette, var meget målbevidste og omstændelige på det følgende. De blottet Sarah sit underliv, spredte benene, masseret en stund før et dyden blev taget og væsken blev samlet i et glas. Tydelig stolte av sin gerning gik de i gang med at brygge en eliksir hvor Sarah sin væske var hovedingrediensen.

William slog computeren fra. Han kunne ikke få synet ud af hovedet. Tvært imod, tankene og spekulationerne blev overvældende. Denne gang tog han en helflaske med stærke drikke over til pavillonen og satte sig godt til rette. Han stirret ud i retning af det runde tempel mens han tog den ene store slurk etter den andre. Han kendte til deres opskrift på elskovs eliksir og at blod var en ingrediens. Denne variant måtte være ekstremt værdifuldt i deres kredser. Men fatter de ikke konsekvenserne? Det vil selvfølgelig blive opdaget og aldrig blive tilgivet. Og endda værre, tænkte William. Jeg er involveret og bliver indblandet i en af de mægtigste kvinders unådige hævnlyst.